

Hørgaard: Jeg maa tillade mig at bemærke, at det vistnok maa berøbe paa en Misforstaaelse, naar den ærede 1ste Landstingsmand for Ake Krebs (Madvig) har opfattet mig saaledes, at jeg skulde have udtalt, at alle Justitsembedsmænd efter 5 Aars Tjeneste fik 3000 Rd. i Gage ifølge Bestemmelsen i denne Lov, thi jeg sagde udtrykkelig, at det kun var dem i første Klasse. Jeg har ogsaa, da jeg før havde Ordet, udtalt, at jeg ganske billigede, at man var bleven staaende ved de tre andre Sætter, og ikke nedsat dem. Hvad angaaer det, den ærede sidste Taler yttrede i Anledning af Pensionen, da troer jeg ikke i saa Henseende at have udtalt noget Urigtigt, og navnlig ikke at have udtalt mig paa den Maade, at jeg vilde have Pensionen betragtet som nogen væsentlig Deel af Lønningen. Jeg udtalte kun, at der i Pensionen laa en stor Sikkerhed for Embedsmænd og hans Familie og denne Sikkerhed er overordentlig meget værd. Jeg har forøvrigt slet ikke omtalt, at Lønningerne vare saa overordentlig høje, men kun udtalt, at jeg ansaae dem for ret passende og tilstrækkelige.

Hvad angaaer, hvad der blev yttret af den høitærede Minister, maa det være mig tilladt ogsaa i den Henseende at gjøre et Par Bemærkninger. Den høitærede Minister udtalte, at naar jeg vilde stemme for Forslaget, som det er kommet til os fra det andet Thing, var det det samme, som om vi ikke fik Loven. Jeg maa i den Henseende bemærke, at naar den høitærede Minister kan sikkre mig for, at Loven kommer ud, saafremt jeg stemmer for det Forslag, der er kommet fra Udvalget her i Thinget, saa kan det forandre min Mening og Stemme i denne Sag meget; men jeg troer, at vi have ligesaa stor og maaskee større Usikkerhed for at faae Loven ud, naar man stemmer for de af Landstingets Udvalg stillede Endringsforslag, som naar man stemmer mod dem. For mig staaer det saaledes, at vi ere temmelig sikre paa at faae Loven ud, naar vi vedtage Forslaget, som det er kommet fra det andet Thing. Derimod forekommer det mig meget tvivlsomt, om Loven vil komme ud, naar vi vedtage Forandringer nu her i dette Thing. Ja, saaledes staaer Sagen for mig og den Me-

ning troer jeg at have Ret til at have, og jeg skal slutte med, at det vil have stor Indflydelse paa min Afstemning i denne Sag, saafremt den høitærede Minister troer at kunne udtale sig med nogen Sikkerhed for, at Loven kun kan udkomme i den forandrede Stillelse, som her af Udvalget er foreslaaet.

Indenrigsministeren ad interim:

Jeg kan give den ærede Landstingsmand fuldkommen Sikkerhed for, at Justitsministeren ikke tager imod Loven i uforandret Stillelse. Derimod troer jeg ikke, at han kan være saaaldeles sikker paa, at de Forandringer, Justitsministeren gjør Paastand paa, ikke til Syvende og sidst vilde blive billigede af Rigsdagen. Paa den ene Side ligger altsaa en bestemt Sikkerhed; paa den anden Side ligger dog det menneffelige Hjertes Foranderlighed.

Ordføreren:

Maaskee jeg til, hvad den høitærede Minister nu yttrede, maa sige den Dplysning for den ærede Landstingsmand, at Afstemningen i det andet Thing foregik ved Navneopraab, og at det viste sig, at der var 39 imod Forslaget og 41 for, saa at jeg troer, at medens man har fuldkommen Sikkerhed for, at Loven ikke kommer ud, naar Lovforslaget vedtages uforandret, kan man være berettiget til at fastholde Haabet om, at det andet Thing endnu kan komme til en med Landstingets overeensstemmende Mening.

Madvig:

Jeg skal blot endnu gjøre en lille Bemærkning, fordi det ligger mig paa Hjerte, at visse Punkter ikke lades ubeaftragtning, naar man discuterer flige Sager. Pension retten er en overmaade god Ting, og jeg som Embedsmænd anslaaer den høit; men jeg kan ikke bruge den nu, jeg kan ikke spise den nu, medens jeg er Embedsmænd, og hvad man har som Embedsmænd, maa man derfor vurdere derefter. Dernæst maa det ikke glemmes, at den Pensionsret, der er sikret Embedsmændens Esterladte, er af Staten selv anerkjendt at være saa ubethdelig, at Statens Love paalægge Embedsmænd, enten han vil eller ikke, at kjøbe sin Enke en høiere Forsørgelse. Det er paalagt Embedsmænd at kjøbe en